
Leven door Hem (1)

J.G.Bulthuis

In de studies over identiteit werd gesteld dat naar de mate van ons daadwerkelijk leven als nieuwe scheppingen de kracht Gods in ons bestaan reëel wordt. Het evangelie is er om het te praktiseren. Wij bewerken met vreze en beven onze behoudenis. Wij dienen dus de hand aan de ploeg te slaan. Het persoonlijk geloven, belijden, strijden, afleggen en aandoen is òns aandeel in de realisering van Gods plan. Wij zijn volledig betrokken bij het groei- en vormingsproces. God zal ons daarin bevestigen. Dit betekent dat wij het niet 'alleen' behoeven waar te maken. De openbaring van Jezus' leven in ons vlees komt in de eerste plaats tot stand doordat Hij het willen en werken in ons werkt met kracht (Fil.2:12,13). Ook hierin is ons roemen slechts in Hem. Hoe zouden wij in staat zijn om Gods plan zonder Hem gestalte te geven? Het is en blijft 'uit Hem, door Hem en tot Hem' (Rom.11:36).

Christus ons leven

Het is voor ons als discipelen van het Koninkrijk der hemelen een dagelijkse werkelijkheid dat het Jezusleven **ons** eigen leven aan het worden is. In de Zoon is immers het enige ware leven voor mensen (1 Joh.5:12a). In Hem is de mens pas op z'n bestemming. Na de wedergeboorte behoort de geestelijke ontwikkeling aan te vangen die ons voert tot de volwassen staat van het zoonschap. Voor elke deelfase daarvan is Christus **het** leven. Van melk tot de vaste spijs (Hebr.5:13,14). Van kind via jongeling tot vader in Hem (1 Joh.2:12-14). De leefwijze, de denkinhoud, de gezindheid en de werken van de Heer zullen zó meer en meer de onze worden.

Het leven

Dit leidt tot de gelijkvormigheid aan zijn beeld. Een andere bestaansvorm is niet aktueel voor ons. Dit 'met Hem in heerlijkheid verschijnen' als einddoel van het geloof is slechts haalbaar indien Hij werkelijk ons leven is, in praktische zin (Kol.3:4). God heeft er heerlijk in voorzien om ook zo te kunnen wandelen als Jezus. Wij mogen dat doen 'door Hem'. *Hierin is de liefde Gods geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem* (1 Joh. 4:9).

Als Christus ons leven is, zal de leefwijze en doelstelling van Jezus de onze dienen te zijn. Zoals Hij als mens funktioneerde in denken, geloven, willen en handelen, zó ook wij. De Schepper heeft voor mensen één manier van leven bedoeld. En dat leven is in de Zoon. *Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen als Hij gewandeld heeft* (1 Joh.2:6). Deze mogelijkheid is de grote ontdekking geworden van deze eeuw. Dit is met recht 'volle' evangelie te noemen. Wat voor miljoenen in de loop der eeuwen als een grote onmogelijkheid was, blijkt nu normaal en vanzelfsprekend te gaan worden. Indien de gelovige bewust deel heeft aan de goddelijke natuur is navolging van de Christus haalbaar. Een leven in waarheid, in liefde, in heiligheid, in gerechtigheid. Uit liefde tot Hem hebben wij vrijwillig en met blijdschap afstand gedaan van elke levensvorm en leefwijze die met de zijne in tegenspraak is. Wij zijn daartoe met Hem gekruisigd. Voor zover wij hier nog in 't vlees leven, leven wij voortaan door het geloof in de Zoon van God (Gal.2:20).

Het deelhebben aan Gods natuur wordt reëel als wij ons verbonden weten met Jezus, de Christus. *Niemand komt tot de Vader dan door Hem* (Joh.14:6). Om dat leven te bezitten en te ervaren, zijn wij volledig aangewezen op Hem. 'Opdat we zouden leven door Hem'.

Levend geworden

Wanneer een mens ter wereld komt, is hij geen zondaar. Erfzonde bestaat niet. Hij verschijnt bij zijn geboorte niet in het rijk der duisternis maar in Gods Koninkrijk. Vanaf zijn prille begin kent God de mens, zegt

Psalm 139:15,16. Tijdens het opgroeien tot volwassenheid blijkt de mens door de inwerking der boze geesten tot zonde te komen. Dat leidt tot een scheiding met God (Jes.59:2). De jonge mens komt in de macht van de dood (Ef.2:1). Daarom dient elk mens zich te bekeren, te kiezen voor Jezus.

'Opdat wij zouden leven door Hem' wijst dan in de eerste plaats op het feit dat de mens die door zijn zonden in de macht van Satan en Dood is, verlost kan worden door Jezus. Dat is Gods genade. Van een dode kan hij een levende worden: *...hij is overgegaan uit de dood in het leven (Joh.5:24c)*. Van de mens uit wordt dat mogelijk door zijn geloof in Jezus en diens volbrachte verzoeningswerk. Jezus heeft de dood overwonnen en heeft de sleutels van de dood en het dodenrijk (Op.1:18). Zijn woord is krachtig om de gelovende mens over te zetten uit de dood in het leven (Rom.6:11; Ef.2:5,6). De bijbel noemt dit gebeuren wedergeboorte (Stb.51 blz.6,7). Het is een weer opnieuw gaan leven, een opstanding van de innerlijke mens uit de geestelijke dood. Hij verschijnt als een absoluut gerechtvaardigde – door het geloof in het bloed van het Lam – weer in het Koninkrijk van God. Hij komt in die geestelijke toestand waar alles wat God voor de mens bedoelt haalbaar is.

Dit is mogelijk geworden 'door Hem'. Van meet af aan is de mens dus geheel aangewezen op Jezus Christus. Hier begint het '*zonder Mij kunt gij niets doen*' (Joh.15:5b).

Gaan leven

Indien de mens door zijn persoonlijk geloof tot herleving is gekomen, mag en kan hij zich als een levende voor God gaan gedragen (Rom.6:11). Een illustratie hierbij uit het natuurlijke leven is de opstanding van de gestorven Lazarus. Toen Jezus hem opwekte uit de dood riep Hij: "Kom naar buiten!" Blijf dus niet in het geopende graf liggen, maar kom tot aktie. Zó dient ook de wedergeboren mens tot aktie te komen, daadwerkelijk in praktische zin te gaan leven. Het leven ter hand te nemen. Inhoud, vorm en uitvoering aan zijn nieuwe leven te gaan geven. Helaas zijn er vele wedergeboren christenen die niet tot die konkrete realisering van hun nieuw verkregen leven zijn overgegaan. Dat is tragisch.

Blijven leven

Zowel voor hun Heer als voor henzelf. De bedoeling van het evangelie wordt gemist.

Maar dat willen wij nu niet meer. Wie de mogelijkheden die door het evangelie van het Koninkrijk der hemelen worden geboden heeft begrepen, zal graag aan de oproep van Paulus gehoor geven: *grijp het eeuwige leven* (1 Tim.6:12). Het evangelie biedt ons daartoe inzicht, wijsheid en kennis om dat nieuwe leven aan te leren en dagelijks uit te voeren. Hierbij zijn we ook weer aangewezen op de Heer. Hij wil leiding geven en door de heilige Geest in ons meewerken. Opnieuw klinkt het 'zonder Mij kunt gij niets doen'. Metterdaad gaan leven doe je 'door Hem'.

Een van de bekendste bijbelse termen is 'eeuwig leven'. Met 'eeuwig' wordt aangeduid dat zo'n leven oneindig voortduurt en van goddelijke kwaliteit is. Het is geen tijdelijke of incidentele aangelegenheid. Wij gaan er dus vanuit dat het nieuwe leven blijvend in ons is en door ons kan worden onderhouden en gepraktiseerd. Geen christen zijn van het ogenblik, van het korte enthousiasme (Marc.4:17a), maar met een blijvende diepe wortel. In het voortgaan hierin ontwikkelt dat leven zich, ontplooit het zich gaandeweg. De rijkdom en de mogelijkheden komen meer en meer openbaar en werpen vruchten af. Er groeit een goddelijke gezindheid, en de barmhartigheid wordt in daden omgezet. Om met een beeld uit een gelijkenis te spreken: er wordt handel gedreven (Luc.19:13).

Om daarin te kunnen volharden en vooruit te gaan, moeten wij 'door Hem' leven. Ook hierin kunnen wij zonder Hem niets beginnen en voortzetten. Over héél ons bestaan werd uitgesproken: Opdat wij zouden leven door Hem.

In Hem

Leven door de Zoon veronderstelt dat er 'in' Hem **alles** aanwezig is voor ons bestaan. Dat leert het evangelie duidelijk. Enkele uitspraken zijn:

**In elk opzicht zijt gij rijk geworden in Hem: in alle woord en alle kennis (1 Kor.1:5)*

**Christus die ons is geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing (1 Kor.1:30b)*

**Want hoevele beloften Gods er ook zijn, in Hem is het: ja (2 Kor.1:20a)*

**Opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem (2 Kor.5:21)*

**En in Hem hebben wij de verlossing in zijn bloed, de vergeving van de overtredingen (Ef.1:7)*

**In Hem hebben wij het erfdeel ontvangen (Ef.1:11a)*

**In Hem zijt gij ook verzegeld met de heilige Geest der belofte (Ef.1:13b)*

**In Hem wast elk bouwwerk op... (Ef.2:21)*

**Wij vermogen alle dingen in Hem die ons kracht geeft (Fil.4:13)*

**Alle dingen hebben hun bestaan in Hem (Kol.1:17b)*

**Christus in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn (Kol.2:3)*

**In Hem woont al de volheid der godheid lichamenlijk en gij hebt de volheid verkregen in Hem (Kol.2:9,10a)*

**Jezus de leidman en voleinder van ons geloof (Hebr.12:2a).*

Hieruit kan de volgende inventarisatie van 'levensvoorzieningen' opgemaakt worden:

Vergeving – rechtvaardiging – verlossing –
woorden Gods – beloften – kennis – wijsheid
– heilige Geest – volheid Gods – kracht –
heiliging – erfenis Gods – leiding – voleinding.

Het komt er voor ons op neer dat alles wat nodig is om te kunnen leven en te beantwoorden aan Gods wil in Jezus aanwezig is. Aangezien Hij daarbij alle macht in hemel en op aarde bezit, is Hij in staat ons onbelemmerd te helpen bij het dagelijks verwezenlijken van het nieuwe leven. Het betekent dat wij het niet zelf behoeven uit te vinden, het is in Hem al bereid. Wij mogen uit Hem nemen wat tot ons heil dient. Hij is onze grote en onuitputtelijke levensbron. Hij stelt nooit teleur en schiet nimmer tekort. *Christus in ons, de hoop der heerlijkheid (Kol.1:27b)*. Hij is voor ons de wijsheid en kracht Gods ten leven. Vandaar: *Wie dorst heeft, kome tot Mij en*

Geworteld zijn

drinke (Joh.7:37).

Onze goede God heeft op overvloedige wijze het 'leven door de Zoon' voor mensen bereid. Hij staat garant om in al onze behoeften naar zijn rijkdom heerlijk te voorzien in Christus Jezus (Fil.4:19). Om waarlijk te kunnen leven en dat te ervaren, is het zaak om geworteld te zijn in Hem. *Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem...* (Kol.2:6,7a). Dat betekent allereerst een grondig leren kennen van zijn evangelie, het woord Gods. Om vervolgens een diep en vast geloof daarin te ontwikkelen. En in een hechte gemeenschap met Hem te wandelen. Het wortelen wordt geactiveerd door steeds weer opnieuw onszelf afhankelijk te maken van Hem, van zijn woord, van zijn leiding. *Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus...vestigt uw aandacht dan op Hem* (Hebr.12:2a,3a). Indien Hij onze enige inspiratiebron is voor onze levenswijsheid en levenswandel, en wij in daadwerkelijke zin Hem gehoorzamen, zullen we met Hem samengroeien. De geest van ons denken willen wij uit liefde bewust laten vullen en vormen door de geest van zijn denken. Alleen Jezus dient ons oriëntatiepunt te zijn op onze levensweg. Zo'n instelling zal onze 'eerste' natuur moeten worden. Slechts de Christus zal ons levensfundament zijn, opdat wij in alles en te allen tijde niet meer willen en kunnen funktioneren zonder Hem. Wij roemen slechts in Christus Jezus en vertrouwen niet op vlees (Fil.3:3). *Al mijn bronnen zijn in U* (Ps.87:7).

Paulus

Een goed voorbeeld van 'leven door Hem' is Paulus. Terugziend op zijn eigen kunnen en verdiensten naar het vlees schrijft hij dat die zogenaamde winst hem tot schade is geweest (Fil.3:7). Het bracht niet het leven Gods in hem voort. In tegendeel, hij werd er zelfs een tegenstander en vervolger van (1 Tim.1:13a). Door de genade Gods heeft hij zich echter kunnen veranderen. Daartoe stond voor hem slechts één ding voor ogen: *Christus te mogen winnen door Hem te leren kennen en de kracht van zijn opstanding* (Fil.3:10a). Al het andere gooi-

de hij als nutteloos op de mesthoop (Fil.3:8). Voor deze apostel was niets meer van waarde dan alleen Jezus. Hoe het ook met hem ging, hij werkte maar aan één doel: dat Jezus' leven zich in zijn sterfelijk vlees zou gaan openbaren (2 Kor.4:10,11). Door Gods liefde mocht hij zijn verleden achter zich laten en voor heden en toekomst die nieuwe mens in Christus zijn. Hij schrijft in 1 Kor.15:10: *Door de genade Gods ben ik wat ik ben...en ik heb meer gearbeid dan alle anderen, doch niet ik, maar de genade Gods die met Mij is.* Hij leefde zo volledig in het woord Gods en door de Geest Gods dat hij in de uitvoering van zijn bediening ervaart *dat Christus in mij spreekt* (2 Kor.13:3). Als er iemand is geweest die dat voortdurend ervoer, dan deze dienstknecht wel. Zijn roemen is alleen in Christus die alles in hem heeft bewerkt. Zowel voor zijn persoonlijk leven als voor zijn bediening (Rom.15:18).

Parasiteren

Is leven door middel van een ander niet een vorm van parasiteren? Ja, dat zou het zijn als wij om elkaars nek hingen in plaats van op Jezus te steunen. Er staat immers geschreven: *Ieder zal zijn eigen last dragen* (Gal.6:5). Onze tijd wordt gekenmerkt door een hulpverleningsrage. Voor van alles en nog wat is er ergens wel een instantie met hulpverleners die het bestaan van velen leefbaar moet maken. Men kan er zelfs aan verslaafd raken. Deze mode heeft ook de gemeente besmet. Eindeloos pastoraat voor allerlei wissewasjes. Men gaat dan leven door middel van de leiding, de hulpverlener, de pastor, dezorger. Dat klopt echter van geen kant. De gemeente is er om gelovigen mondig en volwassen te maken. Een chinees spreekwoord zegt: Heeft iemand honger, geef hem een vis; heeft hij morgen weer honger, leer hem dan vissen. Dit laatste leidt tot zelfstandigheid en volwassenheid. Zo bedoelt de Heer het met ons. Maar ten aanzien van de ontwikkeling van het leven Gods in ons zijn we geheel en al aangewezen op Jezus. Dat niet in de zin van steeds maar zeuren en smeken en jammeren bij Hem, maar om te zoeken en te ontvangen wat tot onze vorming dient tot zonen Gods. Dat is geen parasiteren, want zo heeft God het voor mensen be-

Jezus zelf

schikt. Een ander levenskonsept bestaat niet. Wij zullen leven door Hem! Vandaar de uitdrukking 'de smalle weg'. Zó alleen en anders niet.

Leven door de Zoon gebeurt voor ons op dezelfde wijze als Hij door de Vader leefde. De Heer is ons levend voorbeeld. Hij sprak en handelde niet uit Zichzelf, maar ging daar pas toe over als Hij de Vader spreken en Hem zag handelen (Joh.5:19,30). Jezus hield er geen zelfbedachte mening en geen eigenmachtig optreden op na, maar werkte slechts uit wat Gød Hem zei en toonde. De weerspannige eigenwijsheid werd in Hem niet gevonden.

Wanneer Hij wist wat de Vader van de dingen dacht, geloofde Hij onvoorwaardelijk daarin. Hij liet geen tegenstem in zijn hart toe. Voor Jezus was Gøds visie op het leven voldoende en bindend. Uit zijn absoluut geloof volgde een absolute gehoorzaamheid. Hij was een praktisch dader des woords. Daarom werd Hij steeds door de Vader bevestigd (Joh.8:29; Kol.2:7b). Wat Hem in zijn funktioneren door machten of mensen in de weg werd gelegd, verwijderde Hij resoluut. Een voorbeeld daarvan is de bestraffing van Petrus in Matteüs 16:22-23. Hij hield rekening met God en was zonder aanzien des persoons. Met grote vrijmoedigheid werkte Hij telkens opnieuw de wil van de Vader uit. Zowel voor zijn eigen loop als voor zijn opdracht.

De praktijk

Leven door de Vader begon voor Jezus bij het kennen van diens wil. Zijn persoonlijk geloof daarin leidde tot een onvoorwaardelijk aanvaarden van alle konsekwen-ties voor zijn leven. Door datzelfde geloof gaf Hij het woord gestalte, sprekend en handelend in vertrouwen op God. Later zouden de apostelen en hun medewerkers op eenzelfde wijze leven en arbeiden (Hand.14:3). In deze vormgeving van leven en uitvoering van opdrachten werd de Heer geleid door de Geest zijns Va-ders. Zijn hart was in de hand des Heren als waterbe-ken die Hij overal heenleidde waar het Hem behaagde (Spr.14:1). Hij was hierin de eerste mens die zo leefde. In Hem werd de leefwijze die de Schepper voor alle

De werkelijkheid

mensen bedoelt, volmaakt gerealiseerd en gemanifesteerd.

Jezus steunde werkelijk in alles op God. Hij leefde dagelijks uit wat telkens weer in het oude testament naar voren komt: De Here is mijn heil, de Here is mijn burcht, de Here is mijn kracht, de Here is mijn deel, de Here is mijn betrouwen, enz. De zekerheid die Hij door zijn geloof daarover bezat, deed Hem vrijmoedig optreden als Zoon van God.

Leven door God was bij de Heer dus een bestaans- en werkvorm die tot stand kwam door zijn persoonlijk geloof in God en het gewillig laten leiden door diens Geest. Voor ons zal dan hetzelfde gelden ten opzichte van 'leven door de Zoon'.

In Christus bevinden zich alle benodigdheden voor ons leven als zonen Gods. De werkelijkheid is van Christus (Kol.2:17b). Daarom nodigt het evangelie ons uit toe te tasten. We zijn gelukkig niet meer op onszelf aangewezen om het 'te maken', maar mogen putten uit Hem. *Opdat we niet op onszelf vertrouwen zouden stellen, maar op Hem* (2 Kor.1:9). De ware levenskracht die in ons werken wil, is immers niet van ons maar van God (2 Kor. 4:7). Die volheid van kracht is in de Christus. In Hem vermogen wij pas alle dingen, daar Hij ons kracht schenkt en krachten in ons werkt (Fil.4:13; Gal.3:5a). In Hem doet God ons te allen tijde zegevieren (2 Kor.2:14). Christus' werkelijkheid mag en kan onze werkelijkheid zijn. Weest derhalve krachtig ***in de Heer*** en in de sterkte van ***zijn*** macht (Ef.6:10). Dat kan door te leven in een gelovig vertrouwen op Hem en daar vrijmoedig naar te handelen.